

Paměť města

Historie města
do 1. poloviny 19. století

Paměť města

A Listina Václava z Vikštejna na Šostýně s nejstarší zmínkou o městě Frenštátu a jeho fojtu Birsakovi ze 14. března 1382, Státní okresní archiv Nový Jičín

Město Frenštát pod Radhoštěm se rozkládá uprostřed Frenštátské kotliny pod zdaleka viditelnou a mytickou horou Radhoštěm Moravskoslezských Beskyd. Nejstarší osídlení zdejšího kraje je poměrně pozdní z mladší a nejmladší doby kamenné, tj. neolitu a eneolitu asi z 3. tisíciletí před našim letopočtem. Slované přišli do zdejšího kraje Moravskou branou asi v 6. století a na nejvyšší vrcholy Beskyd možná umístili sídla svých mytických bohů včetně Radegasta. Z důvodu horského a podhorského rázu zdejší krajiny se historické písemně doložené osídlení dá dokladovat až ve 13. století. Teprve v době středověké kolonizace se začalo

osídlovat okolí blízkých hradů Starý Jičín (1240), Hukvaldy (1285) a Šostýn (asi 1293, doloženě 1347) a měst Příbor (1251), Ostrava, Místek (obě 1267) a Brušperk (1269). Stalo se tak úsilím zprvu zeměpána - olomouckých přemyslovských knížat (Starý Jičín), o něco později potom klášterů a ze zahraničí povolané šlechty.

Kraj mezi Odrou, Ostravicí a hřebem Beskyd daroval král Václav I. porýnskému hraběti Arnoldu z Hückeswagenu, který zde před rokem 1240 vystavěl kamenný hrad Starý Jičín. Arnold z Hückeswagenu se dostal na český královský dvůr Přemysla Otakara I. (1197 – 1230) jako zprostředkovatel připravovaného sňatku Přemyslovy dcery Anežky s anglickým králem Jindřichem III. v roce

A Pohled na hrad Hukvaldy, k němuž přináležel Frenštát nejméně od roku 1437

A Farní kostel sv. Martina

1228. Sňatek se ale neuskutečnil. Arnoldův syn Frank z Hückeswagenu před rokem 1251 založil město Příbor a stal se leníkem olomouckého biskupa Bruna ze Schaumburku (1246 - 1280), přičemž biskupovi odstoupil před rokem 1258 východní polovinu svého panství při řece Ostravici a lénem si ponechal západní polovinu mezi řekami Sedlničkou a Ondřejnicí. Před rokem 1263 ztratil Frank i západní část původní donace, a sice Starojičinsko, jež postupně přešlo na Bluda z Pňovic, předka pozdějšího rodu Žerotínů. Frankovi synové Jindřich a Blud vystavěli na zbylém léně hrady Hukvaldy (před 1285) a Šostýn (asi před 1293) a společně založili město Frenštát pravděpodobně v letech 1294 - 1307, jež nazvali po svém otci Frankovi. Roku 1307 příborsko-hukvaldské panství a léno hrabat z Hückeswagenu a Příbora zaniká, neboť Hückeswagenuvé mizí ze stránek historie.

▲ Privilegium olomouckého biskupa Stanislava Pavlovského pro město Frenštát z roku 1584, Státní okresní archiv Nový Jičín

2

Samotný Frenštát byl poprvé písemně zmíněn v listině o vysazení rychty v blízkých Závašicích ze 14. března 1382. Privilegium potvrdil Václav z Vikštejna na Šostýně, lenní držitel šostýnského panství. Šostýnské panství se střediskovým městem Frenštátem existovalo doložené v letech 1347 – 1437. Již před husitskou revolucí se lenní hrad Šostýn stal několikrát sídlem bojových družin jak zmíněného Václava a Bernarda z Vikštejna, tak na začátku 15. století Vaňka Sokola z Lamberka a snad spoludržitele Závaše z Vikštejna. Od roku 1422 se v pramenech píše již o zboží „franštáckém“ a nikoli šostýnském. Za husitské revoluce byl hrad Šostýn dobyt zřejmě vůdcem moravských husitů Janem Tovačovským z Cimburka pravděpodobně v roce 1427 či 1428 a po revoluci připojen k biskupskému panství Hukvaldy. Seznáváme to ze dvou zástavních listin císaře Zikmunda Lucemburského na panství Hukvaldy a Šostýn z let 1435 – 1437 pro bývalého tábořského husitského hejtmana Mikuláše Sokola z Lamberka. V roce 1438 zřejmě vojensky dobyl Hukvaldy Jan Čapek ze Sán, další husitský hejtman – tentokrát sirotčí, při tažení prosazující polskou kandidaturu prince Kazimíra na český trůn.

◀ Pieta, řemeslná práce, asi 16. století

Madona Panna Marie frýdecká, lidová práce ze Pstruží podle staršího gotického vzoru, 18. století

A Pokladnice tkalcovského cechu z roku 1799

Již v nejstarší listině o městě Frenštátu ze 14.3.1382 je dosvědčen fojt Birzako z Frenštátu, totožný zřejmě se svědkem Janem Běřákem druhé frenštátské listiny z 25. července 1445. Město Frenštát

tak již od jeho neznámých počátků spravoval vrchnostenský úředník fojt či rychtář, jenž vedl městskou radu a předsedal městskému soudu, zpravidla třikrát ročně. Podle privilegia Jana Čapka ze Sán, pána na Hukvaldech, z 25.7.1445 se město řídilo hlubčickým právem podle měst Příbora a Nového Jičína, mělo právo svobody od odúmrti, právo rybolovu a právo zproštění robot a povinnosti odevzdávat městskou daň a platy ze svých pozemků a připojených pasek. K městu se připojovaly za husitských válek zaniklé vesnice Nový Lichnov, Gremhov a Butnářov jako paseky a k městské rychtě a faře se určovaly vesnice Lichnov, Vlčovice, Kopřivnice, Drnholec a polovina Závašic. Za Čapka pravděpodobně obdržela první výsady i frenštátská rychta, což potvrzovala později listina olomouckého biskupa Tasa z Boskovic z roku 1467. Podle ní frenštátský fojt mohl držet mlýn, lázeň a dva svobodné lány, dále měl právo lovu na nízkou zvěř a rybolovu a právo na různé poplatky jako z šestého lánu, městského soudu a z řemeslných lávek.

Zlepšování postavení městečka začalo kolem poloviny 16. století. V letech 1556 a 1559 dostal Frenštát prvá privilegia olomouckých biskupů na týdenní trh a dva výroční trhy. Olomoucký biskup Stanislav Pavlovský ve svém privilegii z 23. září 1584 potvrdil privilegium z roku 1445 kromě robot pěších, na lovu, na rybnících, v oboře a při fůrách a rozšířil práva Frenštátu o právo svobodného braní dřeva, vykoupení rychty a zřízení radnice, šenku vína a o dva výroč-

< Cechovní postavník k ševcovské korouhvi z roku 1769

A Pečeť tkalců ze zakládací listiny tkalcovského cechu s udělením stanov z roku 1606, Státní okresní archiv Nový Jičín

V B. Petřek z Palkovic, Rejstřík historický, Praha 1596, zakoupil historik města Frenštátu Jiří Felix roku 1894

3

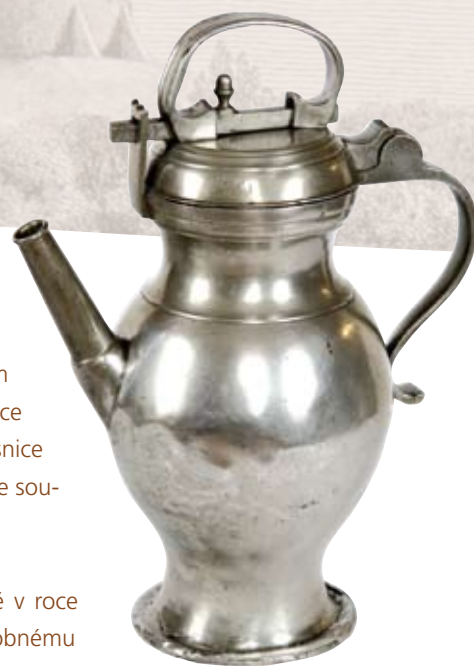

ní trhy celkem na čtyři výroční trhy. Potvrdil rovněž hlubčické městské právo a rozsah městského práva a farnosti. V roce 1617 Frenštát se svým hrdebním právem podle Příbora přešel od práva hlubčického k právu olomouckému. V roce 1747 se vydělila z Frenštátu oblast jeho pasek a ustavila se jako samostatná vesnice Trojanovice. V 1. polovině 19. století ve městě vznikla rozsáhlá předměstí, kde se soustřeďoval zejména textilní průmysl s několika soukenickými továrnami.

První železářský hamr vznikl v Beskydech na biskupském panství ve Frenštátě v roce 1556. Olomoucký biskup jej pronajal jeho pravděpodobným zakladatelům drobnému šlechtici Samueli z Waldu a vratislavskému měšťanu Foltýnu Polákovi. Dalšími pronajímateli hamru byli v roce 1563 Lorenc Peysker a Foltýn, v roce 1568 fojt Bartoš Šerfle z Mnichova u Vrbna pod Pradědem a biskupský hejtman v Osoblaze, rytíř Kašpar Bořek z Malejova a v letech 1572 - 1605 Foltýn Heral z Biroltů a ze Zlatých Hor. Posledním pronajímatelem byl v roce 1609 Kryštof Hamerník. Většina pronajímatelů hamru ve Frenštátě pocházela z Jeseníků, kde bylo železářství rozvinutější.

Hamr se skládal z hutě – šachtové pece a zkujňovacího zařízení – hamru. Jeho pronajímatelé dostali od biskupské vrchnosti rozsáhlé svobody a imunity jako právo na vlastní vaření piva, pečení chleba a porážení dobytka (tj. pivovar, mlýn a jatka) kromě obvyklého volného dobývání rudy a braní dřeva za původní roční nájem 18 tolarů a 16 centnéřů železa. Dělníci na hamru byli osvobozeni od robot a byli placeni jako námezdní pracovníci, tedy již kapitalistickým způsobem. Frenštátský hamr, nacházející se zřejmě v místní poloze Hamřiska na soutoku Lubiny a Lomné, byl předchůdcem hamru a pozdějších železáren ve Frýdlantě a Vítkovicích. Sklárna v blízkých Kunčicích pod Ondřejníkem je poprvé doložena v pronájmu Dominika Šyrera ze sklářské rodiny Schnürerů v urbáři panství Hukvaldy v roce 1581. Vyráběla užitkové sklenice na pivo a víno, sklenice podle „benátského musturu“ a skleněné tabule k zasklívání oken. Také její pronajímatel obdržel výsadu vlastního pivovaru, mlýna a pily na získávání dřeva. Soukenická valcha, dva mlýny na obilí a osm dalších pil na dřevo existovaly pravděpodobně již před svým doložením v roce 1581.

Frenštát byl znám již od 16. století jako středisko tkalcovství a méně pak soukenictví. Frenštátské plátno se jako jedno z mála vyváželo z Moravy např. na trhy v Krakově (v roce 1624 nejvíce z Moravy). Ne tak významné bylo místní soukenictví na rozdíl od místního železářství, sklářství a zpracování dřeva na místních osmi pilách. Z cechů se před třicetiletou válkou prosadil pouze tkalcovský cech od roku 1598

^
Cínová cechovní konvice

^
Cínový cechovní vilkum s rytířem

>
Geleta, nádoba na výrobu sýrů

a se stanovami z roku 1606. V roce 1598 požádalo 16 tkalcovských mistrů z Frenštátu a 3 z Lichnova a Bordovic biskupskou kancelář o vystavení cechovního privilegia. V malém městečku se další cechy ustavily poměrně pozdě až po třicetileté válce: ševcovský cech v roce 1657, řeznický cech v roce 1659 a ještě později cechy bednářů, stolářů, kolářů, kovářů a zámečníků. V roce 1834 pracovalo ve městě 596 tkalců na 832 stavech se 76 tovaryši a 91 uční. V 1. polovině 19. století se i ve Frenštátě začali prosazovat nejbohatší tkalci jako Josef Bumbala, který kolem roku 1840 zaměstnával na 100 tkalců. Kromě tkalcovské výroby se ve městě od roku 1817 rozvíjela i výroba bavlněné příze.

První historickou zmínku o pasekách na Frenštátsku nacházíme již v privilegii z 25.7.1445, kdy se z bývalých tří okolních vesnic Nového Lichnova, Gremhova a Butnářova staly frenštátské paseky.

Podle urbáře hukvaldského panství z roku 1581 měl Frenštát 96 domů a proces pasekářské kolonizace (klučení lesa a budování usedlostí na pasekách) byl v plném proudu, ve městě bylo 64 držitelů pasek. V témže urbáři z roku 1581 máme poprvé uvedeny názvy řady hor nad Frenštátem v čele s Radhoštěm, Velkým, Prostředním a Malým

Javorníkem, Ondřejníkem, Noříčím a jinými. Proces pasekářství jen načas pozastavila třicetiletá válka a vypálení města Frenštátu generálem Mansfeldem v roce 1626. Po třicetileté válce v roce 1667 měl Frenštát 167 usedlostí a spolu s Příborem dokonce předčil Ostravu (156 usedlostí v roce 1663).

Valaši se na hukvaldském panství poprvé objevili koncem 15. století. Zžitkovávali v tzv. procesu valašské kolonizace se svými stády ovcí vysokohorské pastviny a louky, kde vyráběli sýry, brynzou a další mléčné výrobky. Po porážce českého stavovského povstání (1618 – 1620) povstali na obranu svobody svého evangelického náboženství a dalších sociálních svobod. Po stavovském správci hukvaldského panství Alexandru Holubovi z Nadějova v letech 1619 – 1620 se snad již v červenci 1620 Hukvald zmocnili katoličtí příborští měšťané. Na rozdíl od nich od prosince 1620 evangeli-

Oboně, plochá bečka na žinčici

Socha sv. Jana Nepomuckého, pololidová práce, Kunčice pod Ondřejníkem, ze sbírky pátera J. Slavička

Madona Panna Marie, Trojanovice, ze sbírky pátera J. Slavička

6 tí Valaši povstali na podporu vzbuřených českých stavů a začali bojovat proti císaři, když jim již od června 1620 vydal zbraně Jan Adam z Víckova, po Albrechtu z Valdštejna staronový pán na Lukově a Vsetíně. Ve třech valašských povstáních v letech 1620 - 1622, 1626 - 1627 a 1643 - 1644 se postavili na stranu protestantských českých stavů a protestantské Evropy proti katolickým Habsburkům. V čele Valachů stanuli od roku 1620 jejich fojtové Galda z Valašského Meziříčí, Machač z Hovězího, Vanduch ze Lhoty a fojt z Vídče u Rožnova, kteří spolu s bývalou vsetínskou a lukovskou vrchností Janem Adamem z Víckova bojovali proti císařskému vojsku Albrechta z Valdštejna v prvních dvou povstáních. První dvě valašská povstání chtěli využít porážení čeští stavové v čele s Matyášem Thurnem a Ladislavem Velenem z Žerotína s pomocí tažení krnovského knížete Jana

Jiřího Krnovského v letech 1621 – 1622 a poté generála Arnošta Mansfelda v letech 1626 – 1627. Hukvaldští Valaši jako katolíci se k těmto valašským povstáním nepřipojili kromě vlastního povstání proti vrchnosti olomouckému biskupovi v roce 1644, kdy odmítli táhnout na pomoc protivalašské trestné expedici plukovníka Wellische. Z řad Valachů působilo v Beskydech několik zbojníků jako Ondruška, Gajdůšek (popraven v roce 1719 v Novém Jičíně) a nejznámější Ondráš (zabit roku 1713 ve Sviadnově) a Juráš (popraven v roce 1715 v Českém Těšíně) z vesnice Janovice u Frýdku.

^ Kresba zbojníků z Horeček od Antonína Strnadla

Kromě farního kostela sv. Martina a předměstského kostela sv. Jana Křtitele jsou ve městě zachovány některé barokní sochy zvláště na náměstí jako sv. Jana Nepomuckého, sloup P. Marie a pseudobarokní socha římského boha Neptuna z roku 1840. Z nejstarších budov lze dále zmínit radnici povolenou městu v roce 1584 a budovu fary. V muzeu ve Fren-

< Valašský obušek a zbojnický pás

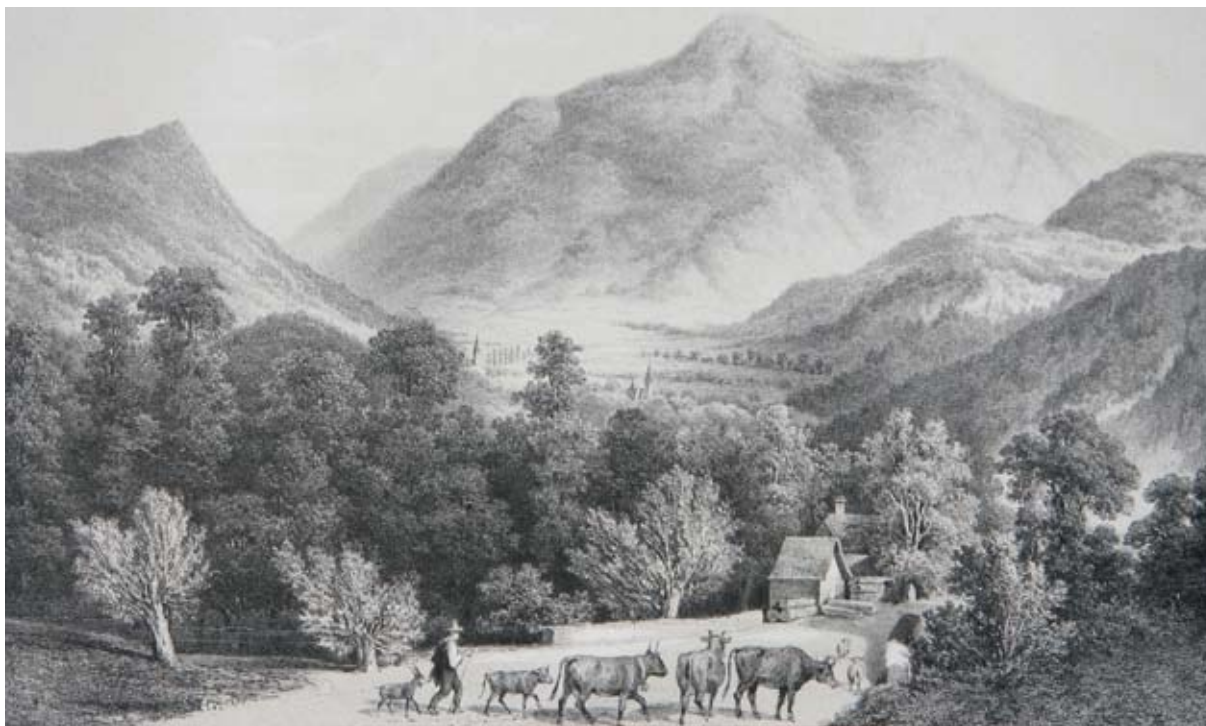
štátě je uchovávána celkem bohatá sbírka renesančních a barokních soch, sakrálií, uměleckých hodin, historického nábytku, porcelánu a skla. Již v 18. století vznikly pověsti o pohanech a čarodějnicích, též čaroději Radochovi na Radhošti, kde v té době byl umístěn kříž a postavena poustevna, jak nás zpravuje např. J. Beckovský a J. Gallaš.

Na nejstarší školu vzniklou v 16. století navázala triviální povinná škola po roce 1770 a v 19. století měšťanská česká škola. Špitál vznikl ve městě na počátku 17. století. Do roku 1848 městská rada podléhala vrchnostenskému úřadu olomouckého biskupa na Hukvaldech. Vedle měšťanské kultury se v tomto horském městečku a okolí rozvíjela místní lidová kultura lašsko-valašské přechodné kulturní oblasti se svébytným lašským nářečím.

↷ Barokní sekretář z roku 1658

✓ R. Kalivoda, Pohled na Frenštát z roku 1856, tisk

Summary

The town of Frenštát pod Radhoštěm spreads out across the centre of the Frenštát Valley below the mythical Moravian-Silesian mountain Radhošť, visible in the distance. The province between the rivers Odra, Ostravice and the Beskydy ridge was a gift from King Václav I. to the Rhenish count Arnold of Hückeswagen, who built the stone castle, Starý Jičín here sometime before the year 1240. Arnold's descendents, Jindřich and Blud built further castles on the remainder of the fief, Hukvaldy (before 1285), Šostýn (perhaps before 1293) and jointly founded the town of Frenštát probably between the years 1294 – 1307, which they named after their father Frank.

Frenštát itself was mentioned for the first time in scrolls recording the establishment of manorial lands in nearby Závěšice on the 14th March 1382. A privilegium confirmed Václav of Víkštejn at Šostýn, the title holder of the Šostýn estate. Already in the oldest documents on the town of Frenštát, dating from 14.03.1382, a certain reeve Birzako of Frenštát is sworn to give evidence, most likely this is the identical witness recorded as Jan Běřík in the second Frenštát deeds dated 25th July 1445. Thus from its earliest unknown origins, the town of Frenštát was administered by a suzerain official, whether reeve or knight, who led the town council, and three times a year regularly chaired the municipal court.

The town's improved status began midway through the 16th century. In the years 1556 and 1559 Frenštát received its first privilege from the Bishops of Olomouc, conferring the right to hold one weekly and two annual markets. In his privilege dated 23rd of September 1584, the Olomouc bishop Stanislav Pavlovský endorsed a 1445 privilege, which besides confirming corvée for foot labour, for the hunt, on the fish ponds, in the game park and on distant assignments using animals (*fura*), also extended the privilege of the town, granting the right to freely gather wood, purchase land, set up a town hall, operate a wine shop and hold two further annual markets, bringing the total to four.

The first iron mill in the Beskydy Mountains was established on the bishopric lands at Frenštát in 1556. The Bishop of Olomouc leased back the mill to its probable founders, the minor nobles Samuel of Wald and the Wrocław burgher Foltýn Polák. From the 15th century onwards, Frenštát was already known as a centre for weaving, and to a lesser extent linen drapery. Frenštát linen was one of few such products to be exported from Moravia e.g. to the markets in Krakow (it was the largest such exporter from Moravia in 1624). Drapery was less significant relative to the prominence of ironworking, glassmaking and woodworking at the eight local sawmills. Of all the guilds, the only one to truly assert itself prior to the Thirty Years War was the weavers' guild, which was set up in 1598 and whose charter of incorporation dates from 1606

Vlachs first make their appearance on Hukvaldy lands for the first time at the end of the 15th century. Using their herds of sheep, they were able to exploit the so-called 'Wallachian colonisation process' up in the high mountain pastures and meadows, producing milk, cheese, whey and all manner of dairy products, especially from sheep. Following their example, forest clearers and settlers extended their activities from Frenštát, and the village of Trojanovice emerged out of their settlements. After the revolt of the Czech nobility was crushed (1618 – 1620) the Vlachs rose up in defence of the freedom to practice their evangelical faith as well as other social entitlements. From among the ranks of the Vlachs sprang several outlaws who operated in the Beskydy, such as Ondruška, Gajdůšek (executed in 1719 at Nový Jičín), the most famous being Ondráš (killed 1713 at Sviadnov) and Juráš (executed 1715 in Český Těšín) from the village Janovice u Frýdku.

Besides the St. Martin's Parish Church and the Church of John the Baptist outside the town, the town has preserved several baroque statues, especially on the square where you will find St. John Nepomuk, a Marian column and a mock baroque statue of the Roman god Neptune dating from 1840.

Die Stadt Frenštát pod Radhoštěm erstreckt sich inmitten des Frankstädter Talkessels unterhalb des von weitem sichtbaren und mythischen Bergs der Mährisch-Schlesischen Beskiden Radhoscht (Radhošť). Die Region zwischen der Oder, Ostrawitza (Ostravice) und dem Bergkamm der Beskiden schenkte der König Wenzel I. dem Rheinländischen Grafen Arnold von Hückeswagen, der hier vor dem Jahr 1240 die Steinburg Alt-Titschein (Starý Jičín) erbaute. Arnolds Nachfahren Heinrich und Blud bauten auf dem restlichen Lehen die Burgen Hochwald (Hukvaldy) (vor 1285) und Schornstein (Šostýn) (ca. vor 1293) und gründeten dann zusammen die Stadt Frenštát pod Radhoštěm, wahrscheinlich in den Jahren 1294 - 1307, die sie nach ihrem Vater Frank benannt haben.

Das eigentliche Frenštát pod Radhoštěm wurde erstmals in einer Urkunde über die Aussetzung des Schultheißenamtes im nahen Závěšice (Sawersdorf) vom 14. März 1382 erwähnt. Das Privileg wurde auch von Wenzel von Wigstein auf der Burg Schornstein, Lehninhaber der Schornsteiner Herrschaft, bestätigt. Bereits in der ältesten Urkunde über die Stadt Frenštát pod Radhoštěm vom 14. 3. 1382 wird der Vogt Birzako von Frenštát pod Radhoštěm bezeugt, offenbar identisch mit dem Zeugen Johann Běrák von der zweiten Frankstädter Urkunde vom 25. Juli 1445. Die Stadt Frenštát pod Radhoštěm wurde also von ihren Anfängen an von einem Obrigkeitlichen – Vogt oder Richter – verwaltet, der den Stadtrat geleitet hat und in der Regel dreimal im Jahr dem Stadtgericht vorstand.

Die Stellung der kleinen Stadt fing an, sich um die Mitte des 16. Jahrhunderts zu verbessern. In den Jahren 1556 und 1559 bekam Frenštát pod Radhoštěm die ersten Privilegien der Olmützer Bischöfe für einen Wochenmarkt und zwei Jahrmärkte. Der Olmützer Bischof Stanislav Pavlovský bestätigte in seinem Privileg vom 23. September 1584 das Privileg aus dem Jahr 1445 außer der Hand-, Jagd-, Teich-, Gehege- und Fuhrenarbeitsfronpflichten und erweiterte die Rechte von Frenštát pod Radhoštěm um die Holzgerechtigkeit, Abkauf des Schultheißenamtes und Rathauserrichtung, Weinschenkergerechtigkeit und um zwei auf insgesamt vier Jahrmärkte.

Das erste Hammerwerk entstand in den Beskiden in der bischöflichen Herrschaft in Frenštát pod Radhoštěm im Jahr 1556. Der Olmützer Bischof vermietete es seinen wahrscheinlichen Gründern, dem kleinen Adligen Samuel von Wald und Breslauer Bürger Foltyn Polak. Frenštát pod Radhoštěm war bereits seit dem 16. Jahrhundert als Weberei- und weniger auch Tuchmachereizentrum bekannt. Das Frankstädter Leinen wurde als eins der wenigen von Mähren z. B. auf die Märkte nach Krakau exportiert (im Jahr 1624 die meisten von ganz Mähren). Nicht so bedeutend war die lokale Tuchmacherei im Vergleich zur örtlichen Eisen-, Glasindustrie und Holzverarbeitung an den acht örtlichen Sägewerken. Von den Zünften setzte sich vor dem Dreißigjährigen Krieg nur die Webereizunft durch – seit dem Jahr 1598, mit der Satzung aus dem Jahr 1606. Die Wallachen erschienen in der Hochwalder Herrschaft zuerst gegen Ende des 15. Jahrhunderts. Sie nutzten im Prozess der sog. wallachischen Kolonisation mit ihren Schafsherden die Hochgebirgsweiden und -wiesen, wo sie Käse, Brimsen, Schafmilch, Molke, Milch und weitere Milchprodukte hergestellt haben. Nach ihrem Vorbild erweiterten ihre Wirtschaften die Reuter von Frenštát pod Radhoštěm, aus deren Siedlungen im Jahr 1747 das Dorf Trojanovice (Troyersdorf) entstand. Nach der Niederschlagung des Aufstandes der tschechischen Stände (1618 - 1620) erhoben sich die Wallachen zur Verteidigung der Freiheit ihrer evangelischen Religion und sozialen Freiheiten. Aus den Reihen der Wallachen wirkten in den Beskiden einige Rebellen wie Ondruška, Gajdůšek (hingerichtet im Jahr 1719 in Nový Jičín (Neu-Titschein)) und der bekannteste Ondráš (getötet im Jahr 1713 in Sviadnov (Zwenser)) und Juráš (hingerichtet im Jahr 1715 in Český Těšín (Teschen)) aus dem Dorf Janovice u Frýdku (Janowitz).

Neben der Pfarrkirche St. Martin und der Vorstadtkirche Johannes der Täufer sind in der Stadt einige Barockskulpturen erhalten, insbesondere auf dem Marktplatz, wie der Hl. Johann von Nepomuk, Mariensäule, und pseudobarocke Skulptur des römischen Gottes Neptun aus dem Jahr 1840.

10

Muzeum ve Frenštátě pod Radhoštěm

Katalog k expozici Paměť města - historie města do 1. poloviny 19. století

Vydal Moravskoslezský kraj za spoluúčasti Muzea Novojičínska, příspěvkové organizace, v roce 2007

Studii napsal PhDr. Jiří Jurok, CSc.

Překlady resumé Agentura ASPENA, Ostrava (AJ) a Mgr. Radim Sochorek (NJ)

Redakčně připravil Radek Polách

Reprodukované sbírkové předměty, fotografie a archiválie jsou ze sbírek Muzea Novojičínska, příspěvkové organizace a Státního okresního archivu Nový Jičín. Fotografie sbírek Rudolf Jarnot a Jan Číp 2007

Jazyková korektura PhDr. Zora Kudělková

Publikaci navrhla, grafický upravila a do tisku připravila Agentura API s.r.o.

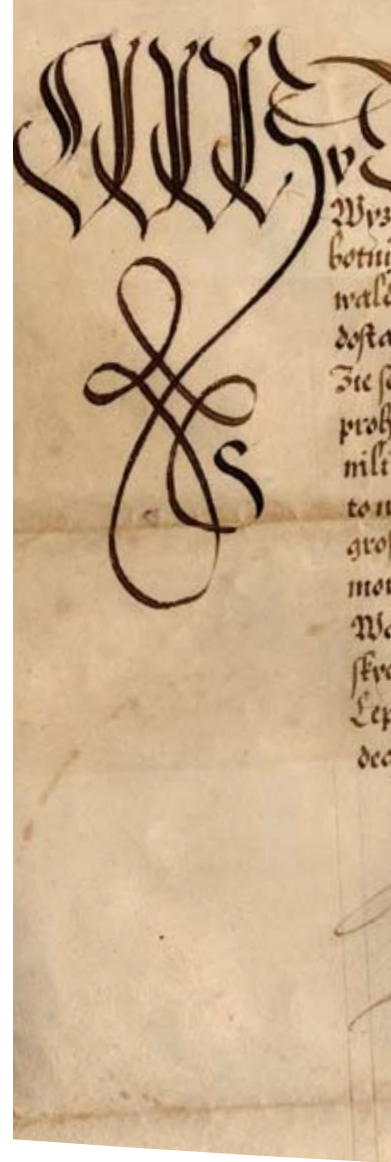
Tisk Printo, spol. s r.o.

Copyright

Copyright © Muzeum Novojičínska, příspěvková organizace

Copyright © PhDr. Jiří Jurok, CSc., 2007

Moravskoslezský kraj
Krajský úřad
28. října 117
702 18 Ostrava

Tel.: 595 622 222
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@kr-moravskoslezsky.cz
www.kr-moravskoslezsky.cz

